

30 sierpnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

E 046. 1/46
BIBLIOTEKAUrzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3708.

Kl. 37 b 5.

Karl Korbschr
(Tarnowskie Góry, Polska).

370 1/46

Sprężynująca obręcz do połączeń drzewa.

Zgłoszono 20 stycznia 1923 r.
Udzielono 14 grudnia 1925 r.

Znane są obręcze sprężynujące do połączeń drzewa, w postaci raz lub dwa razy nasuwanych pierścieni. Jednak przy ich użyciu niepodobna zabezpieczyć się, aby końce pierścieni nie leżały w kierunku wywieranej siły, a w takim razie skutkiem ściśnięcia końców, pożądane sprężynowanie i cała zaleta obrączki jest stracona; raczej występują wtedy niepomysłne działania obręczy zamkniętej. Nawet przy najstaranniejszym wykonaniu połączenia nie wykluczona jest możliwość przeoczenia, i prawidłowo dopasowana obręcz może skutkiem zmiennego obciążenia znaleźć się w niewłaściwym położeniu. Wadę tę usuwa nowa obręcz, według wynalazku, która zachowuje w każdym położeniu sprężynowanie w wycięciu.

Rysunek przedstawia obręcz, widzianą na fig. 1 z boku, a na fig. 2 — z góry.

Obręcz składa się z czterech pierścieniowych części, mianowicie: z dwóch trzeciwierciówek 1 i 2 oraz dwóch ćwiartek 3 i 4. Średnica zewnętrzna jednego trzeciwierciowego pierścienia równa się średnicy wewnętrznej drugiego; ten sam stosunek posiadają ćwiartki.

Pierścienie trzeciwierciowe 1 i 2 są tak ułożone, że w obu końcach zachodzą za siebie na długość jednej ćwiartki koła. Ćwiartki 3 i 4 znajdują się w otwartych punktach wycięć pierścieniowych. Ponieważ części pierścieni zachodzą wzajemnie ponad sobą, skręcenie lub spaczenie obręczy jest uniemożliwione; dla specjalnego zabezpieczenia możemy w częściach pier-

ścieni 1 — 2 umieścić jeszcze jedno przecięcie 5, na luźno włożonem żelaznem łożu 6.

Widzimy z rysunku 2, iż nowa obręcz pierścieniowa posiada cztery otwarte szczeliny *a*, *b*, *c* i *d*, powstałe skutkiem pewnego skrócenia długości ich obwodu. Jeżeli np. kierunek siły trafi na linję szczelin *b* do *d* i uginanie się obręczy w tych punktach okaże się niemożliwem, obręcz sprężynuje jednakowo, gdyż przesuwanie się jest zapewnione w punktach *a* i *c*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Obręcz sprężynująca pierścieniowa do łączenia drzewa, znamienna tem, że składa się z dwóch trzyćwiartkowych pier-

ścieni (1 i 2) i dwóch ćwiartek (3, 4) i tak zostaje umieszczona w wycięciu drzewnem, że pierścienie trzyćwiartkowe, z których jeden (2) ma średnicę zewnętrzną równą wewnętrznej średnicy drugiego (1), zachodzą na siebie na $\frac{1}{4}$ długości koła, a pierścienie ćwiartkowe są włożone w otwarte miejsca wycięcia pierścieniowego.

2. Obręcz pierścieniowa według zastrzeżenia 1, znamienna tem, że w każdej czwartej części znajdują się otwarte szczeliny (*a*, *b*, *c*, *d*), skutkiem czego obręcz w każdym położeniu w wycięciu drzewa zachowuje działanie sprężynujące.

Karl Korbsch.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

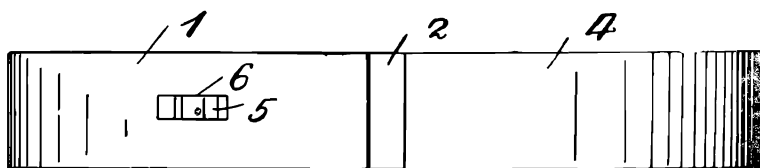

Fig.2.

